

Jaren geleden zijn de grenspalen van de provinciale grens Brabant / Limburg, lopende vanaf de Vredepaal (Vredepeel) t/m de Eijndepaal (Helden Helenaveen) in ere hersteld. Dit project beter bekend als "De Peellimieten 1716" is in 2008 gereed gekomen, met als resultaat de reconstructie van zeven historische grenspalen en locaties.

Wapen: Het Land van Cuijk

Wapen: Het Land van Kessel

In navolging van "De Peellimieten 1716", is onder de hoede van het Historische Platvorm Venray (HPV) een samenwerkingsverband opgezet dat moet leiden tot het herstel van oude grenspalen en locaties tussen "Het Land van Kessel en het Land van Cuijk" (De huidige gemeentes: Venray, Boxmeer en St. Anthonis) met als doel:

- Het zichtbaar maken van het historisch lijnenspel van de provinciegrens in het hedendaags ruimtelijk beeld van het landschap van De Peel en het Land van Cuijk.
- Het verkrijgen van een samenhangend beeld van de historische en actuele provincie en gemeentegrens in het hedendaags ruimtelijk beeld.
- Het toegankelijk en begrijpbaar maken van de grenspaallocaties voor het geïnteresseerde publiek en waar mogelijk onderdeel te laten zijn van reeds aanwezige en/of te ontwikkelen fietsroutes en wandelroutes in de directe omgeving. Er ontstaat als het ware een "cross-over" tussen cultuurhistorie en toerisme.

Het samenwerkingsverband bestaat uit: de gemeentes Venray, Boxmeer en St. Anthonis, diverse Heemkundekringen, Geocaching "GeoRooj" en een aantal individuele medewerkers.

De beschrijving van de grenspalen (GP) is genomen uit de inspectie van 1736 van een neutrale en onpartijdige commissie, tussen "Het land van Venray" en "Het Land van Cuijk". [De bijbehorende schouwing staat cursief beschreven.](#)

Definitieve namen van de Grenspalen zijn grotendeels ontleent aan de kaart van cartograaf Jacques Mulier van 1652, welke zich bevindt in het hoofdstaatsarchief van Düsseldorf (Duitsland).

[De grenspalen markeren de Provinciale grens tussen Noord Brabant en Limburg. Alsmede diverse gemeente grenzen. Maar markeerde ook de Staatsgrenzen tussen Pruisen \(Geldria\) en Holland \(Brabantia\) en zelfs die van Nederland en België van 1830 t/m 1839.](#)

Detail uitsnede: kaart van Jacques Mulier

GP 1: Wilbertsput paal

“Wilbertsput” (of Heilige Borne paal, in 1652 H born genaamd P). Dit is bij de huidige Willibrorduskapel in de Geysterse bossen. De paal staat daar al vanaf het jaar 1551 en geeft het meest oostelijke punt van Venray’s grondgebied aan.

Op ca. 1536 meter vanaf de Velmerboom paal (Pael op Walluwenboom) is de plaats van de St Wilbertsput “paal”. Deze grenspaal staat langs / voor de grenskapel bij een waterput en is nog in originele ongekrenkte staat.

Bereikbaarheid locatie: Tussen het fietsknooppunt 46 en 61. Vanaf Campagneweg, naar Watermolenstraat en de Sint Wilburtsweg volgen. In de bocht de bordjes Willibrorduskapel volgen.

Parkeer mogelijkheid: Langs de weg of in de berm/gras. Het is absoluut verboden om met gemotoriseerd verkeer over de houten brug te rijden. Landgoed Geysterenis een **STILTE GEBIED**.

Wilbertsputpaal. In 1948 is de put en de omgeving aan een ander onderzoek onderworpen. De put bleek gebouwd te zijn in een oude veenpoel met een diameter van 12 meter. Uit stuifmeelonderzoek bleek dat de poel dateerde uit de 4e en 5e eeuw n.Chr. Op een zeker moment heeft men de veenpoel aan drie zijden (westen, noorden en oosten) omgeven door een gracht van ongeveer drie meter breed en 90 centimeter diep. In de 14e eeuw lag deze nog open, maar later stookte eerst de gracht en daarna is de poel gedicht. Later heeft men een ellipsvormige aarden wal van een meter hoog en 75 centimeter breed aangelegd die aan de zuidzijde open was. De wal omvatte een gebied van 6 x 18 meter. Ook de ringwal raakte overstoven en werd er hier een kapel gebouwd. Met de datering van de poel, het voortleven van heidense gebruiken en de connectie met de periode van kerstening, acht men het zeer waarschijnlijk dat het hier gaat om een gekerstende heidense bron. Rond de middeleeuwse kapel zijn er diverse pre-christelijke gebruiken in ere gebleven. De put, van oudsher bekend als de “Heilige borne”. Op donderdag (dag van Wodan, god van het huwelijk) trouwden hier de aanzienlijken. In 1713 werd een inwoner van Swolgen veroordeeld om op drie achtereenvolgende donderdagen met een wit laken (doodskleed en kleed van Vrouw Holle) over zijn hoofd naar de Willibrorduskapel te gaan.

Willibrorduskapel De gotische kapel stamt uit de 16e eeuw en ligt op de provinciegrens tussen Limburg en Noord-Brabant. In 1641 werd de kapel in opdracht van Adam Schellart van Obbendorp en Aleida van Wittenhorst hersteld (gevelsteen). Opnieuw hersteld in 1770. De open bidhal werd in 1896 toegevoegd. In 1968 werd de kapel gerestaureerd.

Volgens de legende heeft Sint Willibrordus op deze oorspronkelijke offer- en vergaderplaats gepredikt en gedoopt. In de kapel bevindt zich een Willibrordusbeeld uit het midden van de 17e eeuw en een retabel uit de 18e eeuw.

Op deze locatie kan men kennis te maken met een gedeelte van het

Landgoed Geijsteren met zijn prachtige bossen en uiteraard de GP "Wilbertsput " met bijbehorende "kapel" en "heilige waterput".

Het is de moeite waard om een stuk te wandelen en de volgende locaties te bezoeken:

- Meanderende Oostrumse beek met bruggetje
- De Rosmolen of Watermolen (toegang via poortje aan de Watermolenstraat)
- Kasteelruïne bij Geijsteren
- Kerk met grafzerk tegen de zijkant van de kerk in Geijsteren.

GP 2: Paal op Walluwenboom

(In 1652 "Pael op Walluwenboom" genaamd **●**) *Ongeveer een kwartier lopen. Deze paal is tot de grond toe afgeslagen.*

In het traktaat van 1551 staat; "Aen de Wolvenboom. Soms ook "Aan den Welmer Boom paal" genoemd. Vanaf de GP Landtweer loopt de grenslijn richting in zuid-oostelijke richting de Op de Bus/Venneweg en kruist deze. Op ca. 1233 m. achter het bosje nabij een ven, knikt de grens op een afstand van ca. 20 m. vanaf de harde weg opnieuw in zuidelijke richting. Dit is de grensplaatsplek van Paal op Walluwenboom.

Bereikbaarheid locatie: Komende vanuit uit het westen via "De Bus" en

vanuit het oosten via de Venneweg.

Parkeer mogelijkheid: weg is breed genoeg om een auto te parkeren!

Leemgronden: Bij het inslaan van de weg "Op de Bus" richting Maashees, vindt je even later rechts in het bos nog oude leemputten, waar leem gewonnen werd voor het bakken van stenen t.b.v. de grote St. Petrus Bandenkerk te Venray.

GP 3: Paal op de Landsweer

Aan de Landweer paal" (In 1652 "Pael op de Landsweer" genaamd N)
Nu de Smack rechts van de weg van Venray naar Vierlingsbeek, niet ver van de beek. "Hij ligt in drie stukken". Volgens de het verdrag van 1551 zouden hier de wapens van Cuyck en Kessel op hebben moeten staan.

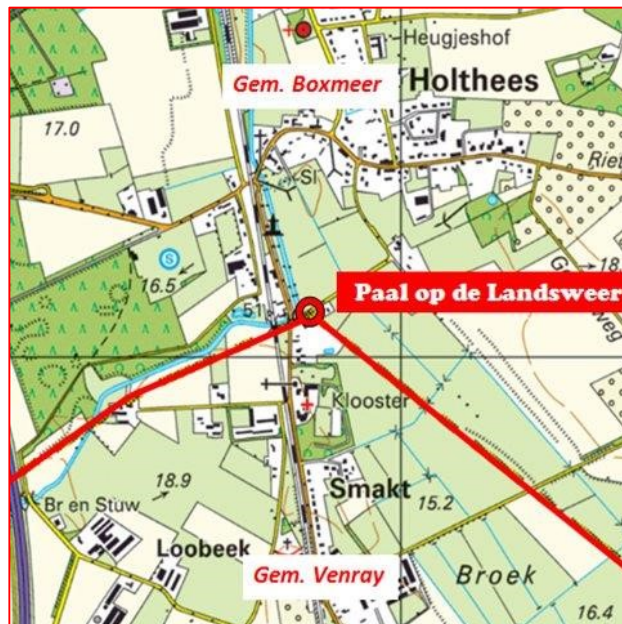
Op ca. 408 m. vanaf de Paal Wackerpas stond de, Paal op de Landsweer. De weg naar Venray-Smakt/ Holthees is men dan reeds gepasseerd en aan de weg Broek op de hoek van de voortuin van de Brabantse familie en de groene haag van zijn Limburgse buurman maakt de grens een scherpe bocht in zuid-oostelijke richting.

Hier is het punt gelegen van Paal op de Landsweer. Deze werd ook wel de "*Drie Kleine Stenen*" genoemd, omdat deze in drie stukken lag. De grenspaal is tijdens de laatste ruilverkavelings werkzaamheden verdwenen.

Bereikbaarheid locatie: Via Sint Joseflaan, op de splitsing afslaan richting Broek.

Parkeren: Keren bij de locatie is niet mogelijk. Op verzoek van de bewoners parkeren bij St Josefkapel en NIET op de GP locatie: Vanaf hier ± 180 m. lopen!

Bedevaardsdorp Smakt met de st. Jozefkapel. Tegen de kapel staat een oude **wapenstein** van het voormalige kasteel Makken.

GP 4: Paal Wackerpas

"Aan de Wackerpas paal" (In 1652 PaelWackerpas genaamd M)

In het traktaat van 1551 "Mackerpas" geheten. Nu op de hoek van het Smacktse veld. "Staat er nog en is geheel ongekrenkt".

De naam pas (Pasch) is waarschijnlijk een afleiding van pesch, laag gelegen weidegrond(en) of broekgronden.

Op ca. 442 m. vanaf Paal voor Loobeeckmolen stond de Paal Wackerpas in een open veld, aan de Pelgrimsaan, waar momenteel pony's rond lopen. Dit punt werd door middel van GPS als het huidige coördinatiepunt van de Wackerpas paal aangegeven en ligt in een omheind "open" veld. Omdat de eigenlijke plaats van de GP niet bereikbaar is, is de GP langs de weg komen te staan met een verwijzing op een infopaneel.

Bereikbaarheid locatie: via Pelgrimsweg

Parkeren: Keren bij de locatie is niet mogelijk. Op verzoek van de bewoners parkeren bij St Josefkapel en NIET op de GP locatie: Vanaf hier ± 350 m. lopen!

GP 5: Paal voor Loobeeckmolen

"Bij de Loobeeksche Meulen paal " (In 1652 "Pael voor Loobeek" genaamd L) *Hij moet er volgens de conventie van 1734 staan. "Is echter helemaal door groen overwoekerd".* Vanaf de Spurkt / Paal in der Heijde volgen we de knik in de grens en kruisen de nieuwe A73 rijksweg. Achter de nieuwe grensweg stond voorheen de Loobeeksche Molen. Op de grenslijn voor de molen stond de

Loobeek grenspaal. Dit is ca. 1305 m. vanaf de Spurktpaal. Met een verwijzing is deze grenspaal aan de zijde van Holthees – De Smakt

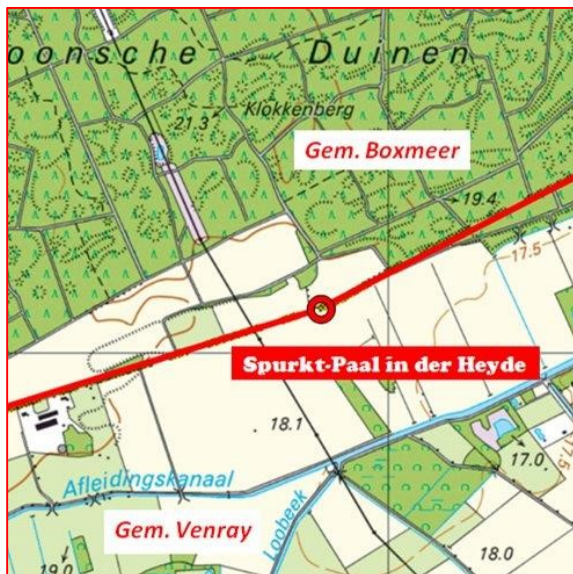

op de grenslijn langs de Loobeekweg **oostzijde** van de A73 geplaatst. Dit om een beter beeld te vormen van deze historische plek (nabij deze locatie heeft de Loobeekmolen gestaan). De graanmolen werd al in 1294 genoemd (slag van Woeringen in 1288) De oudste vermelding is uit 1628, want toen werd hij zes keer genoemd bij het inmeten van naburige akkers en hooilanden. In 1729 komt de molen nog voor in een verkoopakte van een hooipas. De molen werd ook nog vermeld als plaatsaanduiding bij de verkoop van weilanden in de negentiende eeuw, maar toen was ze al verdwenen.

Bereikbaarheid locatie: via de Loobeek, Loobeekweg of vanaf Spurkt. Gelegen tussen de fiets-knooppunten 15, 16 en 17.

Parkeren: Langs de weg.

GP 6: Spurkt / Paal in der Heijde

“In de Heyde paal” oftewel Spurktpaal (In 1652 “Paal in der heyde” genaamd K) *De paal staat er nog steeds, drie voet boven de aarde.*

Op ca. 1746 m. vanaf Paal bij Coepkenshoff loop de grenslijn verder langs de Houtklef in oostelijk richting verder. De Houtklef stopt als verharde weg en buigt links richting Overloon, maar de grenslijn loopt wel verder langs een

“eigenweg” zandweg door de velden. Vervolgens begint er een smalle houtwal. Na ca. 100 m. in de houtwal ligt er wederom een knik in de grens in oostelijke richting waar de Paal in de Heyde of Spurktpaal gestaan heeft tot ca 1997.

Op locatie liggen de resten van een oude waterput. De oorspronkelijk grenspaal is teruggevonden.

Bereikbaarheid locatie: Via zandwegen komende vanuit het noorden / westen of oosten. Net naargelang je de locatie wilt benaderen. De grenspaal staat zelf in een "houtwal" en is momenteel niet direct benaderbaar. Met Staatsbosbeheer wordt overwogen om de grenspaal locatie via het weiland toegankelijk te maken.

Parkeer mogelijkheid: Zandpad is breed genoeg om een auto te parkeren! In overleg met Staatsbosbeheer kan de grenspaal locatie bereikt worden via een overstap over het hek en door het weiland. Vondsten uit de Bronstijd, deze zijn in het Noord-Brabantsmuseum in Den Bosch te zien.

- Zoo-parc Overloon
- Libertypark Overloon
- Uitkijktoren (Overloonse duinen)
- De 1^e steenfabriek van Overloon, waar de stenen van psychiatrisch centrum St. Anna (Venray) gebakken werden.

GP 7: Paal bij Coepkenshoff

Op 1746 m. naar het oosten staat de Spurkt / Paal in der Heijde .Op 1228 m. naar het westen staat de Achter 't Sant paal / Korte paal. De naam Coepkenshoff

verwijst wellicht naar een boerderij "hoff", die met de omliggende velden in een gebied lag met vele zand-verstuivingen (bulten) die "koppen" worden genoemd. Dit duidde op de slechte kwaliteit van de grond. Het gebied met een grote zandverstuiving en wordt "Hansenberg" genoemd.

In oostelijke richting, westelijk van de Venrayseweg, was na 1648 (vrede van Munster) een schuurkerk in gebruik waar de kerkdiensten werden gevierd omdat de kerk van

Overloon door de protestanten in beslag was genomen.

Op 600 m. in noordelijke richting lag de in 1907 gebouwde steenfabriek van de Venrayenaar Trynes. De dikke leemlagen onder de zandverstuivingen maakten de bouw van de fabriek op deze plaats extra

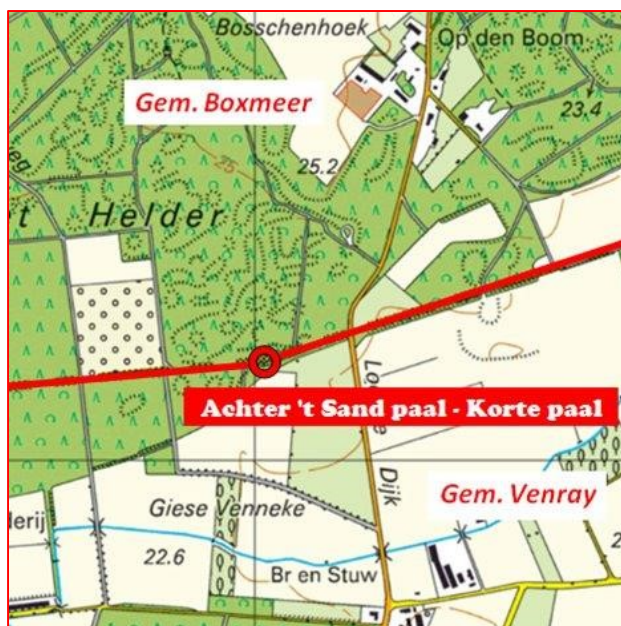
geschikt. De hoofdreden was dat voor de bouw van de psychiatrische inrichting voor vrouwen in Venray "St Anna" 15

miljoen stenen nodig waren. Van de Overloonse fabriek liep een smalspoor naar Venray. Over dit spoor werden de stenen op trolleys met een locomotief vervoerd tot bij de "Brabander", in Venray. Daar werden ze op karren overgeladen en naar de verscheidene bouwplaatsen gebracht. Schuur, of schuilkerk op de Hansenberg vormt de parochiegrens tussen Venray en Merselo. De naam verwijst mogelijk naar de stuifzandkoppen in het landschap.

Bereikbaarheid locatie: Vanuit Laagheidseweg via WKP 14 richting Merselo bij een splitsing van een zandweg en bosweg richting 64.

Vanuit Overloonseweg bij WKP 32 (LvGZ) richting westen de zandweg insteken en blijven volgen richting WKP 24

Parkeren: Naast de zandweg.

GP 8: Achter 't Sant paal / Korte paal.

Op 1228 m. naar het oosten staat de Paal bij Coepkenshoff. Op 1996 m. naar het westen staat de Lange paal. De naam van deze paal moeten we verklaren vanuit de richting Overloon want dan ligt hij "achter het zand". Ten oosten van deze paal ligt namelijk een grote en vooral hoge zandverstuiving die nu niet meer is waar te nemen vanwege het aangeplante bos.

De kaarten ten tijde van Napoleon (Tranchot kaarten) laten zien dat vanaf dit punt nabij de weg van Overloon naar Merselo diverse land- of karwegen de Peel in gingen.

Zij "weegden" de herder met zijn kudde als ook de voerlieden van de turfkarren naar de uitgestrekte peelgronden. Een

van deze hoofdwegen of wel de oeroude landweg voor de bewoners liep westwaarts verder, genoemd "die Baekelsche Baen". Deze liep via de Kleverenbergh (een natuurlijke verhoging in het moeras) dwars door de Peel richting Bakelse kerktoren. Omdat het peelgebied in die tijd een grote open vlakte was, werden de kerktorens van de dorpen vaak als ijkpunt gebruikt om grenslijnen te bepalen.

Het grote gebied ten zuiden van deze paal werd "Het Roozendaal" genoemd. Ongeveer 1 km. richting Merselo ten westen van de Overloonsedijk ligt - waar tussen 1942 en 1944 een Duits Arbeiderskamp lag - de schuttersweide 't zandakker gilde. Ten oosten hiervan ligt een uitgedroogd ven de Endepoel.

Bereikbaarheid locatie: Via de Overloonsedijk en vanuit Merselo richting Overloon over de brug Afleidingskanaal, direct voor de bosrand linksaf. Ca. 180 m. de zandweg in bij bord Ballonzuilbossen. Vanuit Overloon richting Merselo direct voor de bocht in de bosrand rechtsaf ca. 180 m. zandweg in bij bord Ballonzuilbossen. Gelegen tussen WKP 24 en 32 en WKP 61 en 14 (Vredepeel en Merselo).
Parkeren: Naast de zandweg.

GP 9: Lange Paal

Op 1389 m. naar het oosten staat de Achter 't Sant paal / Korte paal. op 1996 m. naar het westen staat de Swartewater paal.

In de omgeving van de paal vinden we een aantal markeringen die historische gebeurtenissen laten zien. De ballonzuil bevindt zich ongeveer 500 m. ten zuiden van deze paal. Deze gedenkzuil is opgericht op 18 januari 1896, 25 jaar nadat de luchtballon op deze plek was geland. De ballon was opgestegen op 18 januari 1871 in het door de Duitsers belegerde Parijs tijdens de Frans-Pruisische Oorlog van 1870 - 1871.

Monument Ballonzuil uit 1896.

De schaapherders waren soms een heel zomerseizoen van huis. Daarom was het moeilijk voor hen, om aan de "zondagsplicht" te voldoen. Door de herders werd een groot kruis in het heideveld gegraven om hier op zondag te komen bidden. Dit is het zogenoemde Schieëperskruus.

Vanuit dit punt was de heide een geweldige open vlakte en de herders konden de kerk van Merselo zien.

Ongeveer 200 m. oostelijk van de paal is een grafveld gevonden, hier zijn urnen uit de late bronstijd (ca. 3000 tot 800 voor Christus) opgegraven. Dit urnenveld is een van de drie rijksmonumenten die men in Overloon aantreft.

Bij het graven op het knikpunt van de grens voor het plaatsen van de nieuwe grenspaal stootte men op de restanten van de originele hardstenen paal uit ca. 1553. Deze is sinds dien in bewaring bij de werkgroep.

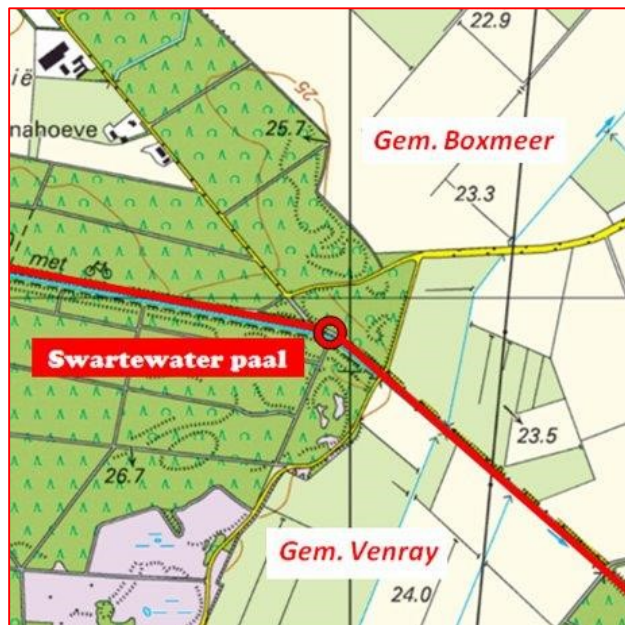
Bereikbaarheid locatie: Aan de zandweg open verhoging nabij bord Ballonzuilbossen. Pas op de weg maakt een scherpe bocht naar beneden. Hoogteverschil is 3 meter.

Halverwege WKP 21 -22 richting zuidwest via Heidenseweg langs het Afleidingskanaal, gelegen tussen WKP 60 – 61 Vredepeel Merselo.

Parkeren: Naast de zandweg.

GP 10: Swartewater paal.

Op 1389 m. naar het oosten staat de Lange paal. Op 2504 m. naar het westen staat de Paal op Springelbeek.

Een van de grotere vennen in de omgeving van deze paal werd van ouds "t Swarte water" genoemd. Vandaar de benaming "Swartewater paal". Dicht bij dit grote ven lagen de "gater" putten die ontstonden bij het turf steken. Na verloop van tijd zijn ze vol gelopen met water. Aan de Cuijke zijde, bij de hoge brug mondde de Heldersche Beek, die door de buurtschap Peelkant stroomde, en uitmondde in de "gater".

Op de topografische kaart van 1841 wordt de grenspaal "Paal de Zuikerberg" genoemd. De naam verwijst mogelijk naar suiker wat gerelateerd wordt in de beeldvorming met "Zoet" en als tegenhanger van "Zuur". Het was

gebruikelijk hoger gelegen gronden bijvoorbeeld "zoete pas" en lager gelegen weidegronden "zure pas" te noemen. Waarschijnlijk gaat het hier echter om kristalachtig zand ook wel zilverzand, kwartzand of witzand dat qua glinstering de suiker evenaart. Het witzand werd in die tijd onder meer gebruikt om als "den Hé(é)rt" was geschrobd de vloer te verfraaien door met wit zand figuren te maken op de (leem)vloer.

Hoe onherbergzaam deze streek omstreeks 1900 nog was is af te leiden van de naam van het gebied ten oosten van het "t Swarte water" dat de naam "Siberië" draagt.

Bereikbaarheid locatie: De paal staat naast fietspad en zandweg bij het Afleidingskanaal. West van kruising Kuuleweg / helderseweg en zandweg. Nabij PKP 47 en nabij WKP 21 tevens nabij WKP 70 Vredepeel en Merselo.

Parkeren: Naast de zandweg.

GP 11: Paal op Springelbeek.

Op 2504 m. naar het oosten staat de Swartewater paal. En op 1236 m. naar het westen staat de Vredepaal. "Springel" is waarschijnlijk afgeleid van sprong. Een sprong geeft aan dat er een waterader in de grond lag. De plaats waar deze ader bovengronds kwam werd sprong of bron genoemd. In de literatuur(1716) wordt de Paal op Springelbeek beschreven als twee kuilen die ca. 17 m. uit elkaar lagen, vol met water, met in elke kuil een steen. Op een kaart (1778) staat vlakbij de grenspaal het ontspringen van de Molenbeek richting Oploo ingetekend. Dit zou het woord- beek- in deze grenspaal kunnen verklaren.

Men hechtte er waarde aan de grenspalen een naam te geven die een blijvend herkenningspunt in het landschap liet zien. Bovendien kon men als ze zonder reden verplaatst werden dit snel opmerken. Ondanks deze maatregelen gebeurde het toch regelmatig dat vele grensconflicten ontstonden die soms ook wel uitliepen op arrestaties, gijzelingen, vechtpartijen en moord en doodslag. De wederzijdse irritaties gingen altijd over wie waar turf mocht steken, schapen mocht weiden en waar men de bijenkorven mocht plaatsen. Om het ongenoegen duidelijk te maken werden door "Brabanders" zelfs turf hopen in brand gestoken en bijenkorven weg gehaald. Zij konden het dan ook slecht verkroppen dat de "Limburgers" door de nieuwe grensvaststelling een strook van ca. 2400 ha extra grond "gewonnen" hadden.

Het nabijgelegen dorp Westerbeek wordt in de volksmond, niet zonder reden, ook wel "D'n Twist" genoemd.

Burgemeester Rieter van Maashees en Overloon, waar een groot deel van deze noordelijke peel onder ressorteerde, was de gangmaker voor de heideontginningen. Omdat de "magere" grond kunstmest nodig had werd er zelfs een smalspoor aangelegd vanaf de losplaats in Maashees aan de Maas tot in het ontginningsgebied "Het Vlak" in Overloon. Momenteel wint de landbouwgrond, dankzij de aanpak begin 1900 van de ontginningen van de heidevelden, in oppervlakte het van de natuurlandschappen. Anderzijds is er weer een kentering in de publieke opinie gaande dat de natuur weer de boventoon mag gaan voeren.

Saillant detail: In de Limburgse grenslijn "taartpunt" bij de Vredepaal ligt een weg met de langste naam voor de kortste weg in Limburg. Deze is slechts 20 meter lang en heet: Springelbeekpaalwegke.

Bereikbaarheid locatie: ter hoogte van vredepeelweg huisnr. 24 gemeente St. Anthonis. Gelegen tussen WKP 17 en 20 Vredepeel WKP 12 en 14.

Parkeren: Naast de zandweg.

GP 12: Vredepaal

Op ca. 1236 m. naar het westen staat de Loeff paal. Op 1236 m. naar het oosten staat de Paal op Springelbeek. De huidige "VREDE PAAL" staat ongeveer op de helft van de grenslijn Paal op Springelbeek en Loeff Paal. De Brabanders claimden dat de grenslijn lag bij de Swartewater paal terwijl de Limburgers claimden dat de grenslijn lag tot bij de "Gemertsen paal", ver voorbij de Loeff paal. De economische belangen waren groot in dit heidegebied. Er werd turf gestoken, schapen geweid, bijenkorven uitgezet en plaggen gestoken. Om de lang lopende conflicten op te lossen werd in 1716 op bevel van Friedrich Wilhelm bij het tractaat van Venlo op de oost- west grenslijn de nieuwe grenspaal geplaatst die een eind maakte aan de conflicten en dus dé vrede

moest brengen. Zo verwierf de "Vredepaal" zijn naam.

Het is in de Franse tijd (1794-1815) als een paar eenvoudige Venrayse boeren met hun slachtrijpe schapen, die prijzenswaardig vet geweid waren in de onherbergzame Peel, naar Parijs trekken om hun schapen aan de man te brengen. Zo ontstond de eerste start van een handelsorganisatie die zich zou ontwikkelen tot een welvarende handelscompagnie die zich over geheel Europa zou uitstrekken. Zelfs breidde het handelsgebied zich uit tot de "Pampa's van Argentinië" en zo ontstond de bekend geworden compagnie: "De Grote Kompenij".

Op deze heide stonden rond 1850 tot 1920 vele schaapskooien met o.a. de namen: Rutjes koy, Evers koy, Hueberskoy, Horsterboerkoy, Wanekoy, een koy zonder naam en de Beffekoy tegen de grens met het Land van

Cuijk. De bekendste naam had echter de Stienekoy in de buurt van de huidige stoplichten bij de ingang van de militaire basis. In de gehele Peel stonden nog tientallen schaapskooien meer die deel uit maakten van de Schaapscompagnie. Het ontginnen was aanvankelijk gebonden aan de beschikbaarheid van stalmest. Met de komst van de kunstmest rond 1900 wordt het mogelijk grotere oppervlakten in cultuur te brengen. Aan de noord - zijde van de grens wordt in de jaren twintig van de vorige eeuw gestart met de ontginning van dat Peelgebied. Het is 1950 als men uiteindelijk na eeuwenlang geruzie, aan de zuid- zijde van de grens een begin maakt met het ontginnen van het gevaarlijke en deels betwiste heidegebied "Vredepeel" met als resultaat in 1955 de stichting van het nieuwe dorp: " VREDEPEEL ".

De loopbrug over het Defensiekanaal.

Om een rechtstreekse bereikbaarheid te verkrijgen voor de bezoekers tussen de Vredepaal aan de westzijde van het Defensiekanaal en de 11 andere grenspalen aan de oostzijde was er de wens van de werkgroep om een fiets/loop bruggetje te realiseren over het Defensiekanaal. Staande op de brug zou dit de waterbeleving van de stuw en de oostelijke afslag van het Afleidingskanaal ook ten goede komen.

Echter door de complexe ligging in de uiterste hoek van de provincie Limburg op de grens van de gemeente Venray en Sint Anthonis in N-Brabant waren er vooraf diverse eisen en nadien diverse vergunningen nodig voor dit bruggetje.

- a) De fabricage en het onderhoud moeten geheel voor eigen rekening geschieden.
- b) Ten allen tijde moest voorkomen worden dat er geen motorcrossers gebruik konden maken van de brug, daarom is de brug zo smal.
- c) Op last van het Waterschap moet de brug door de werkgroepleden verwijderd kunnen worden binnen een dag indien dit nodig mocht zijn.

De diverse benodigde vergunningen werden aangevraagd door de Stichting Historie Vredepeel. Namelijk een Omgevingsvergunning, Waterveding, Privaatrechtelijke Vergunning en een Monumentenvergunning

Nadat alle vergunningen binnen waren is de fabricage en plaatsing van de brug gerealiseerd door de leden van Heemkundevereniging D'n Blikken Emmer uit De Rips, Toon van Hoof, Bernard Joosten en Bernard Ploegmakers.

Bereikbaarheid locatie:vanaf De Rips Oploo via Peelkanaalweg voor de brug van het Defensiekanaal rechtsaf de zandweg in, ca 200m. volg bord Vredepaal.

Vanaf vredepeel Oploo via Boveneind de brug het Defensiekanaal over en linksaf de zandweg in ca. 200 m., volg bord Vredepaal.

Gelegen tussen PKP 41 – 42 ANWB Eindhoven en op WKP 12 (LcCZ)

Parkeren: Naast de zandweg.